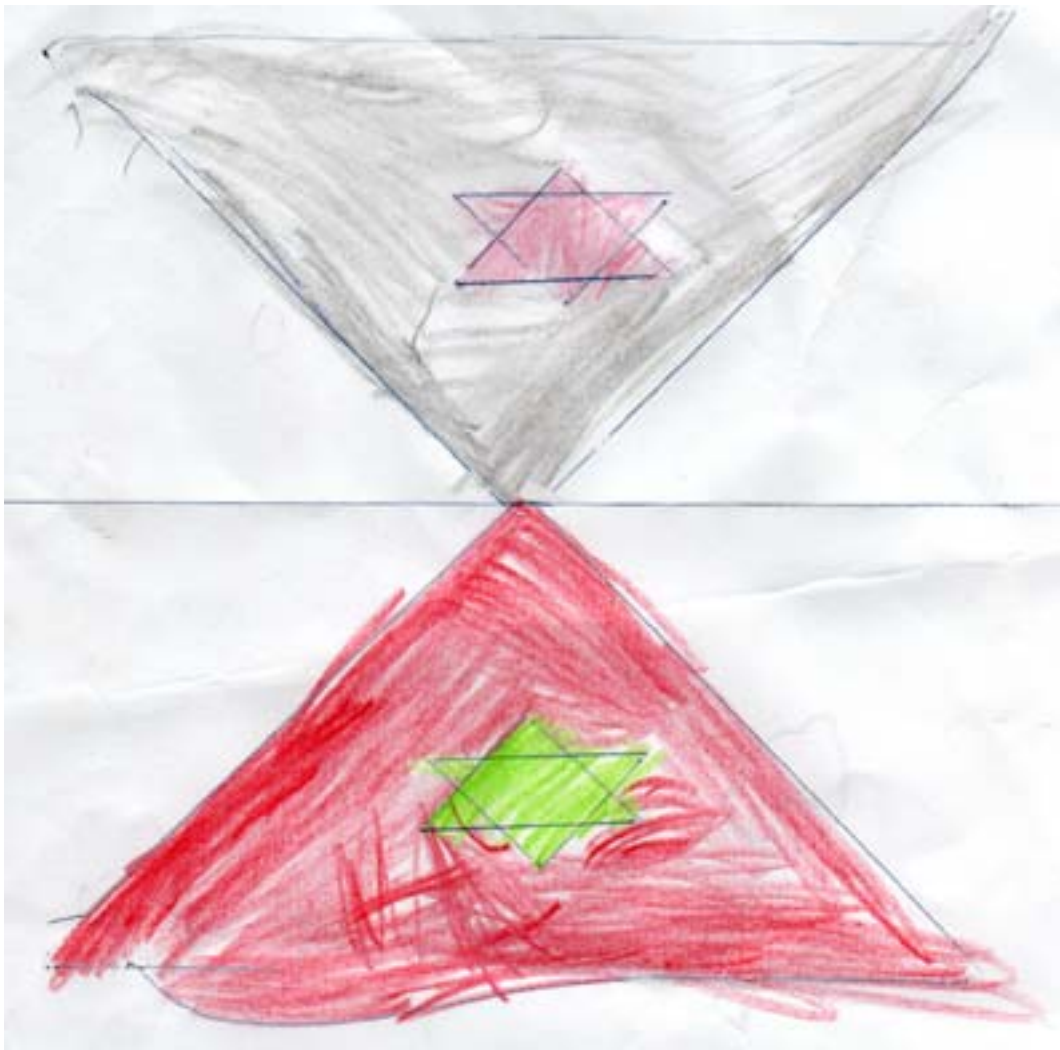

Μαθητευόμενος Θεός

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Σάββατο, 29 Μαρτίου 2008 15:31

Η ζωγραφιά είναι έργο ενός επτάχρονου αγοριού, μαθητή της Β' Τάξης του Δημοτικού. Ωστόσο, όταν την υπέγραψε –γιατί την υπέγραψε– σημείωσε δίπλα στο όνομα του αντί Β5, Στ5. Όταν ρωτήθηκε γιατί το έκανε αυτό, η απάντηση του ήταν: «Αισθάνομαι μεγάλος»!

Ας δούμε λοιπόν τι ήθελε να μας πει ο μικρός ποιητής ...της ζωγραφιάς, που αισθάνονταν μεγάλος!

ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΙ □ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

Κατ' αρχήν ας έχουμε υπόψη μας πως ο κάθε χρωματικός συμβολισμός προέρχεται συνήθως από τις ακόλουθες πηγές:

Μαθητευόμενος Θεός

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Σάββατο, 29 Μαρτίου 2008 15:31

α) την εγγενή έκφραση κάθε χρώματος, που εκλαμβάνεται ενστικτωδώς ως τετελεσμένο γεγονός.

β) τη σχέση ανάμεσα στο χρώμα και στο πλανητικό σύμβολο που το κατατάσσει η παράδοση και

γ) τη συγγένεια που η στοιχειώδης πρωτόγονη λογική διακρίνει ανάμεσα στο χρώμα και στο στοιχείο της φύσης.

Η σύγχρονη ψυχολογία και η ψυχανάλυση δίνουν σ' αυτήν την τελευταία φόρμουλα περισσότερη σημασία κι από την πρώτη, ενώ η δεύτερη αποτελεί ένα είδος γέφυρας που ενώνει τις άλλες δύο.

Τα διαφορετικά συμπεράσματα που έβγαλαν οι ψυχολόγοι και η αποκρυφιστική παράδοση σε σχέση με τους χρωματικούς συμβολισμούς, εξηγούνται από το γεγονός πως από τη σκοπιά των ψυχολόγων, οι συμβολικές εντυπώσεις που σχημάτισε το μυαλό μπορεί να είναι απλώς συμπτώσεις, ενώ κατά την θεωρία των μυστικιστών, οι τρεις σειρές (αποχρώσεων – συστατικών και εμφάνισης – αισθήσεων και αντίδρασης) είναι απόρροια μίας και μόνης ενέργειας της βαθύτερης ουσίας των πραγμάτων.

Κόκκινο: Ζωοδόχος Δύναμη – φωτιά – πάθος – συναίσθημα. Το κατ' εξοχήν χρώμα της ενεργητικότητας και του αίματος. Αντιπροσωπεύει την Αρσενική Αρχή, τον θετικό πόλο. Στην αλχημεία αναφέρεται περισσότερο στην φωτιά και τον εξαγνισμό.

Για την ψυχολογία συμβολίζει την έμμεση μετάβαση από το ομάδα των «θερμών» στην ομάδα των «ψυχρών» χρωμάτων κατά την σειρά: κίτρινο – πορτοκαλί – κόκκινο – βιολετί – γαλάζιο.

Πράσινο: Για την ψυχολογία είναι το ενδιάμεσο χρώμα που ενώνει αθροιστικά τις δυο ομάδες των χρωμάτων: κίτρινο – πράσινο – γαλάζιο. Όταν ο συμβολισμός εκπηγάει από το επίπεδο της στοιχειώδους πρωτόγονης λογικής, το πράσινο – το γήινο χρώμα των φυτών και γενικά της ζωντανής, χειροπιαστής βλάστησης – αντιπροσωπεύει την λειτουργία της

Μαθητευόμενος Θεός

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Σάββατο, 29 Μαρτίου 2008 15:31

Αντίληψης. Έχει όμως και αντιθετικές τάσεις καθώς συμβολίζει και το χρώμα της σήψης.

Μυστικιστικά είναι το χρώμα της Αφροδίτης και της Φύσης, της αφθονίας και της γονιμότητας των αγρών, της συμπάθειας και της προσαρμοστικότητας. Συμβολίζει επίσης και το νερό.

Γκριζο: Στην ψυχολογία αντιπροσωπεύει την εξουδετέρωση, τον εγωισμό, την κατήφεια, την αδράνεια και την αδιαφορία.

Μυστικιστικά σχετίζεται με την γη και με την βλάστηση και άρα κατ' επέκταση ταυτίζεται με το πράσινο χρώμα και επομένως και με το νερό.

ΣΧΗΜΑΤΙΚΟΙ □ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

Τρίγωνο: Γεωμετρική μορφή της τριάδας που στον συμβολισμό των αριθμών, είναι το αντίστοιχο του αριθμού 3.

Στην κανονική του θέση, με την κορυφή προς τα πάνω, συμβολίζει την φωτιά και την Αρσενική Αρχή, καθώς και την κίνηση προς τα πάνω όσων τείνουν προς την ανώτερη ενότητα. (Παρατηρήστε την απόλυτη ταύτιση χρωμάτων και σχημάτων στην ζωγραφιά!)

Τρίγωνο, Αντίστροφο: Εκφράζει τη συνέλιξη, με κατεύθυνση προς τα κάτω, δηλαδή προς το κάτω μέρος της κορυφής του (=δύναμη) και είναι σύμβολο της Θηλυκής Αρχής και του νερού.

Εξάκτινο Αστέρι: Η ερμηνεία δύο τριγώνων, το ένα σε κανονική θέση και το άλλο αντεστραμμένο, που αντιπροσωπεύουν τη φωτιά και το νερό, σχηματίζουν τον εξάκτινο αστέρα που συμβολίζει την ανθρώπινη ψυχή.

Ως σύνολο, η ζωγραφιά, μπορεί να αντιστοιχιστεί και με το κινεζικό σύμβολο του Γιν-Γιανγκ.

Κλεψύδρα: Το Χωροχρονικό Συνεχές. Το «σώμα» της συμβολίζει το Χώρο και η ροή της άμμου τον Χρόνο.

«Μέσα στην Κλεψύδρα του σύμπαντος κυλούν και πέφτουν οι αινιγματικοί καταρράκτες του Χρόνου.» Ανθρωπότητες και πολιτισμοί λάμπουν μια φευγαλέα στιγμή και σβήνουν σαν αστέρια στην αιώνια νύχτα. Ως τότε θα μένουμε σαν απλοί θεατές στο φανταστικό αυτό παιχνίδι; , γράφει ο Γ. Μπαλάνος στους «Άμμους του Χρόνου». «Η ζωή είναι μια πορεία από το σύνθετο στο- απλό; Όχι. Δεν είναι καν πορεία, αλλά έτσι εκδηλώνεται στη συνείδηση του ανθρώπου. Είναι μια-

Καμμιά λέξη δεν μας κάνει! Αυτοανακάλυψη; Κάπως καλύτερη. Πώς να περιγράψουμε κάτι που υπάρχει μόνο σα σύνθεση; Κάτι που προκύπτει από τη σύνθεση, χωρίς να μπορεί να βρεθεί στα επί μέρους συνθετικά;

Κάτι που πέρασε το στενό σημείο της διπλής χοάνης του αδιαφοροποίητου;

Του σημείου που δεν έχει καμμιά ιδιότητα; Πώς να περιγράψουμε την προέλευση του μαθητευόμενου θεού;»

Μαθητευόμενος θεός λοιπόν, ο μικρός μας ζωγράφος; Με τέτοια Κοσμική σύνδεση, πάντως, πώς να μην αισθάνεται «Μεγάλος»!